

[Grünbaum.]

bestanddel i vores lovgivning om disse problemer, at personfradrag og skalatrin skal undergå en regulering som foreslået her fra radikal side. Det er vi villige til at se på under de skattedrøftelser i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, som alligevel skal foregå omkring regeringens forslag.

Glistrup (FP):

Da dette foreliggende forslag blev fremsat den 22. marts, var vi i fremskridtspartiet af den opfattelse, at det var et af de allerbedste forslag set fra en fremskridtssynsvinkel, som overhovedet er fremsat her i tinget i indeværende samling bortset selvfølgelig fra de forslag, der er fremsat af fremskridtspartiet selv.

Enhver, der med loyalitet har fulgt fremskridtspartiet og fremskridtspartiets standpunkttagen, vil vide, at vi har en konsekvent holdning til tingene og aldrig svinger hid og did. Det gør vi heller ikke i relation til dette forslag. Vi har derfor sådan set den samme grundindstilling.

Når jeg alligevel ikke i dag henimod slutningen af maj måned kan hæve mig til den store begejstring for forslaget, er det ikke nogen bebrejdelse mod forslagsstillerne, men det er blot udtryk for, at der den 8. maj er sket noget helt nyt, nemlig at der er kommet det mest perspektivrige skatteforslag fra en regering, som vi har set i mange, mange år. Bevares, der er selvfølgelig meget at ændre i 8. maj-forslaget, men det er ligesom, at når vi har 8. maj-forslaget på bordet, er dette forslag trods alt forholdsvis tyndt. Selvfølgelig skal disse betragtninger med ind i forhandlingerne om 8. maj-forslaget, men den centrale placering i skattedebatten, som det ellers ville have fået, kan det nok ikke tilkomme.

Det drejer sig om to forskellige områder. For det første er der tale om skalagrænserne, og dér er vi med hr. Grünbaum enige i, at det havde nok været bedre, om man i 1967, da man efter skattefradragets bortfald lavede de nye skalaer, havde fulgt de tanker, som nu finder udtryk i dette forslag. På nuværende tidspunkt vil det imidlertid kun være at sætte et plaster på noget, som er kommet aldeles i smeltediglen med de forhandlinger, der nu forestår om 8. maj-forslagene i skatte- og afgiftsudvalget. Men

selvfølgelig er det da godt at have i baghovedet som en god og fornuftig detalje i de nye skalaer, som bliver resultatet af forhandlingerne i skatte- og afgiftsudvalget og her i tinget til september måned, at følge de fra radikal side anviste fremgangsmåder.

Hvad angår den anden halvdel af forslaget, personfradraget, vil det ikke være nogen hemmelighed, at fremskridtspartiet anser det for det absolut vigtigste enkeltspørgsmål i dansk politik at få dette personfradrag forhøjet mest muligt. Derfor ser vi selvfølgelig positivt på et forslag som det radikale, der vil føre til større forhøjelser af personfradraget end efter gældende lov. Men også her har vi set mulighederne åbne sig for endnu større forhøjelser af personfradraget. Den eneste holdbare løsning på vort indkomstskatteproblem er først og fremmest at sætte kræfterne ind på personfradragshøjelser. Vi går til forhandlingerne med skepsis over for den måde, som finansministeren teknisk har tænkt at lægge det om på, nemlig til et fradrag i skatten, og vi går med betænkelighed til forhandlingerne om den beskedne forhøjelse, finansministeren har foreslået i personfradraget, idet det er vor mening, at når man virkelig skal lette indkomstskatten med 10 mia. kr., må man tage anderledes store spring opad i personfradraget, navnlig hvis man afskaffer modregningen mellem ægtefæller og afskaffer de særskilte personfradrag for folkepensionister. Set i dette perspektiv er det radikale forslag noget, som kun bliver en lille krusning på det vand, der meget gerne skulle vokse sig stort til en stormflod og via personfradragets enorme forhøjelse skylle indkomstskatten totalt væk.

Brixtofte (V):

Vi behandler i dag et forslag til folketingsbeslutning om at regulere personfradrag og skalagrænser i takt med lønudviklingen.

Lad mig først understrege, at der ikke kan herske tvivl om, at det nuværende personfradrag og især de nuværende skalatrin er forældede. Alt for mange skatteydere har en indtægt, der er større end proportionalstrækkets grænse, og det betyder, at en ekstra indtægt beskattes uhyre hårdt. Det betyder også, at indtægter fra opsparing beskattes alt for hårdt.